

РЕШЕНИЕ

№ 16 / 14.01.2020 г.

по чл. 28, ал. 2 от Закона за достъп до обществена информация

ЕЛЕНА ЯНАКИЕВА - Председател на Административен съд - Варна, като разгледах заявление за предоставяне на достъп до информация с вх. № П-0011/31.12.2019г., подадено от Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията - СОПА, с ЕИК 176143308, с адрес: гр. Варна, бул. „Владислав Варненчик“, №133, бл.40, вх.А, ап.43 , чрез представляващия Юлиан Атанасов Чолаков , в качеството си на представляващ публичноправен субект по смисъла на чл.3 ал.2 т.1 от ЗДОИ, за да се произнеса, взех предвид следното:

Подадено е заявление за достъп до обществена информация, в което по реда на чл. 24 ал.2 вр. чл. 25 от ЗДОИ е формирано искане за предоставяне на информация за съдържанието на Заповед №РД-0490 от 30.09.2019г. на председателя на съда, с която по данни от сайта на ВСС, на основание чл.327 ал.1 от ЗСВ е обърнато внимание на съдия Мария Димитрова Иванова-Даскалова.

Посочени са две форми на предоставяне на информацията, както следва: 1/ Преглед в оригинал и 2 / Електронно копие, предоставено на адрес office@sopa.bg в pdf или друг широкодостъпен формат.

И това заявление, както и всички останали от този заявител е мотивирано с надделяващ обществен интерес, тъй като отново цели повишаването прозрачността и отчетността на съда, разкриване данни за корупция и злоупотреби при взаимоотношенията на председателя със съдиите в съда. Заявителят указва, че е без значение дали исканата информация е служебна и за предоставянето ѝ не е необходимо съгласието на трети лица.

По допустимостта на заявлението:

Заявлението е допустимо, подадено по реда на чл.24 ал.2 от ЗДОИ, според който то се счита за писмено и в случаите, когато е направено по електронен път на адреса на електронната поща по чл. 15, ал. 1, т. 4 или чрез платформата за достъп до обществена информация по чл. 15в. В тези случаи не се изисква подпис съгласно изискванията на Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.) и на Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги.

По правото:

Съобразно чл.2 от ЗДОИ „обществена информация“ е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение, относно дейността на задължените по закона субекти.

Съгласно чл. 9, ал. 1 от ЗДОИ обществената информация създавана и съхранявана от органите и техните администрации е официална и служебна.

Официалната обществена информация, според чл. 10 от ЗДОИ е информацията която се съдържа в актовете на държавните органи и на

органите на местно самоуправление при осъществяване на техните правомощия .

Изисканата по реда на ЗДОИ информация в конкретния случай изпълва съдържанието на служебна такава, по смисъла на чл.11 от с.з. Съобразно тази разпоредба, информацията се събира, създава и съхранява във връзка с официалната такава, *както и по повод дейността на органите и на техните администрации.*

В разпоредбата на чл.13 ал.1 от ЗДОИ е визирано, че достъпът до служебната обществена информация е свободен.

Съобразно ал.(2) той може да бъде ограничен, когато тя: 1. е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации), както и 2. **съдържа** мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и **сведения, свързани с тях**, и е подготвена от администрациите на съответните органи.

В конкретния случай, заявителят се е позовал на аргумента за надделяващ обществен интерес, *наличието на който ако е констатирано*, преодолява ограничението на достъпа до служебна обществена информация, по арг.чл.13 ал.4 от ЗДОИ.

Определението за "надделяващ обществен интерес" в §.1, т. 6 от ДР на ЗДОИ гласи, че такъв е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3, което съвпада с хипотезите по пар.1, т.5, б."б" и „г“ от ДР на ЗДОИ.

По основателността:

Искането, формулирано в заявлението следва да бъде отхвърлено на следните мотиви:

Очевидно, на заявителя е станало известно обстоятелството по постановяване на Заповед №РД-0490 от 30.09.2019г. на председателя на съда, с която на основание чл.327 ал.1 от ЗСВ е обърнато внимание на съдия Мария Димитрова Иванова-Даскалова. Посочената разпоредба регламентира правомощието на председателя на съда да налага принудителна административна мярка „Обръщане на внимание“ на магистрати, с оглед допуснати от тях нарушения по образуването и движението на делата или по организацията на работата им, за което уведомява съответната колегия на Висшия съдебен съвет. При нейното тъкуване се приема в съдебна практика, че с тази разпоредба законодателят е предоставил възможност, когато нарушението на служебните задължения с оглед неговата тежест, обстоятелствата, при които е извършено, поведението на нарушителя и настъпилите последици, не е значително, да не се ангажира дисциплинарната отговорност на магистрата, а със заповед на административния ръководител да му се обърне внимание.

Видно от систематическото място на нормата, тя се намира в Глава шестнадесета на ЗСВ, Раздел първи, с наименование "Дисциплинарна отговорност на съдиите, прокурорите и следователите, на административните ръководители на съда, прокуратурата и следствието, на техните заместници и на членовете на Висшия съдебен съвет". Въпреки това, приема се, че това е мярка, която съответният административен ръководител има правомощие да прилага, тъй като е задължен да следи за организацията в съответния орган на съдебната власт, което в случая включва администрирането и движението на преписките и делата. Тази мярка има белезите на правно средство за санкциониране на допуснати нарушения в професионалната дейност на

магистрата. Независимо, че не е дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 307 и сл. ЗСВ, при преценка за наличие на предпоставките по чл. 327 ЗСВ, следва да се вземат предвид всички обективни и субективни обстоятелства, при които нарушението е извършено.

Обръщането на внимание на магистрата в конкретната хипотеза от Председателя на Административен съд-Варна е съответно на законоустановеното му правомощие по чл. 93 ал.1 т.2 ЗСВ, да организира работата на съдиите.

Заявителят не е обосновал в заявлението си по какъв начин конкретното съдържание на заповедта ще способства на него и обществото да изградят мнение за степента на прозрачност и отчетност на съда, или ще разкрие данни за корупция и злоупотреби при взаимоотношенията на председателя със съдиите. Обявяването на Заповедта на сайта на ВСС в едно с обявяването на основанието за постановяването ѝ, и името на съответния магистрат, който ще понесе административната мярка, е достатъчна по степен информация, която в пълен аспект разкрива данни за намерението на председателя да подобри организацията на работа на съдията. Конкретното съдържание на заповедта не допринася в по-голяма степен върху обстоятелството, че такава мярка е наложена и съответно съгласувана от ВСС.

Съдържанието на заповедта по своята същност представлява мотиви на органа, който я постановява, които подкрепят разпоредителната ѝ част. Те нямат самостоятелно значение. Единствено ангажираща адресата на заповедта е разпоредителната ѝ част, именно която е известна на Чолаков. Несамостоятелността на мотивите/съдържанието, съставлява предпоставка за отказ от предоставяне на достъп до информация с търсеното съдържание, по смисъла на чл. 13 ал.1 т.2 от ЗДОИ.

Извън гореизложеното, от съдия М.Даскалова по реда на чл.31 ал.2 от ЗДОИ, е събрано становище, в което тя изразява несъгласие да се предостави съдържанието на заповедта.

Съобразно чл.13 ал.4 от ЗДОИ, достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес. Очевидно, законодателят обвързва действията на задължените по чл.3 от ЗДОИ субекти със задължение за предоставяне на информация. Но това задължение е предпоставено именно от безспорното „наличие на надделяващ обществен интерес“, а не само от споменаването му.

Както във всички решения, постановени по подадени от Чолаков заявления по ЗДОИ, в които освен само позоваване, липсват каквито ѝ да е мотиви, през призмата на заявените доводи, които според него обуславят надделяващ обществен интерес, е необходимо заявителят освен да твърди, но и да докаже не предпоставките - за тях е ясно, че се презумират, а фактите, с чието проявление е свързана законовата презумпция-тези, които са визирани в хипотезиса на презумпцията. По-горе в решението е посочено какви са мотивите на заявителя. В случая представляващия сдружението твърди, но не доказва нито един от фактите, който попада в хипотезиса на пар.1, т. 5 от ДР на ЗДОИ за наличието на надделяващ обществен интерес.

В конкретния случай като факт от обективната действителност следва да се твърдят обстоятелства или данни, презумиращи корупция / последната е упомената в заявлението безадресно, само като понятие/, както и че дейността в съда е непрозрачна / не стават ясни конкретните мотиви в тази връзка/.

Само тогава и задълженият да предостави информация и съдът са длъжни да третираят презумирания факт /в случая надделяващ обществен интерес/ като съществуващ и ненуждаещ се от доказване.

В обобщение на гореизложеното - не е налице по отношение на тази информация хипотезата на "надделяващ обществен интерес" по смисъла на § 1, т. 6 от ДР ЗДОИ, тъй като исканата информация представлява мотиви към разпоредителна част на акт, с който се налага административна мярка, няма самостоятелно значение, от него не може да бъде обусловен извод, който по някакъв начин да допринесе за: "разкриване данни за корупция и злоупотреби при взаимоотношенията на председателя със съдиите в съда". Не става ясно от данните, изложени в заявлението как изобщо е възможно наличие на корупция между председател и магистрат, спрямо когото председателят вече е наложил административна мярка. Извън тази неяснота, задължение на председателя е да организира работата на съдиите, поради което в тези действия не намира място преценката за „ злоупотреби при взаимоотношения“.

Изводът, че информацията е служебна – обществена, както и липсата на надделяващ обществен интерес, в аспекта на изразеното несъгласие от магистрата М.Даскалова, обуславят наличие на предпоставките, изключващи предоставянето по арт.чл.13 ал.2 т.1 от ЗДОИ.

Мотивирана от гореизложеното и на основание чл. 37 ал.1 т.1 вр.чл.13 ал.2 т.1 предп.второ от ЗДОИ,

РЕШИХ:

ОТКАЗВАМ на Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията - СОПА, с ЕИК 176143308, с адрес: гр. Варна, бул. „Владислав Варненчик“, бл.40, вх.А, ап.43, чрез представяващия Юлиян Атанасов Чолаков достъп до предоставяне на информация за съдържанието на Заповед №РД-0490 от 30.09.2019г. на председателя на съда, с която на основание чл.327 ал.1 от ЗСВ, е обърнато внимание на съдия Мария Димитрова Иванова-Даскалова.

Решението да се изпрати на заявителя на посочения електронен адрес и се връчи на заявителя по пощата с обратна разписка.

Решението подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му на заявителя пред Административен съд гр. Варна.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

